

בש"פ 1811/18 - אמיר ספי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1811/18

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

אמיר ספי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בחיפה בתיק עמ"י 2601-03-18 שניתנה ביום
2.3.2018 על ידי כב' השופט נאסר ג'השאן

בשם המבקש:

עו"ד ואפי נסראלדין

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעמ"י 2601-03-18 (כב' השופט נ' ג'השאן)
מיום 2.3.2018, בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופט ז' סלאח) במ"י
18-02-54451 מיום 1.3.2018, במסגרתה הורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 4.3.2018 בשעה 14:00.

רקע

עמוד 1

1. המבקש נעצר ביום 24.2.2018 בחשד לביצוע עבירות של ירי באזור מגורים, החזקת ונשיאת נשק שלא כדין, קשירת קשר לביצוע פשע ותקיפת שוטר באמצעות נשק. ביום 25.2.2018 התקיים דיון בבקשה להארכת מעצרו של המבקש, בסופו הורה בית משפט השלום על הארכת המעצר ב-8 ימים, וזאת בהעדרו של המבקש, שהיה מאושפז בבית החולים באותה העת, וללא הסכמתו, בהסתמך על מסמך רפואי המלמד על אשפוזו. המבקש ערר על החלטה זו (עמ"י 59302-02-18). בהחלטתו מיום 26.2.2018 קיבל בית המשפט המחוזי את הערר וקבע כי המסמך הרפואי שהוגש אינו יכול לשמש כחוות דעת רפואית בהתאם לדרישות סעיף 24 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, ולפיכך הורה על שחרור המבקש.

2. לאחר ששוחרר המבקש, הגישה המשטרה בקשה למעצרו של המבקש לבית משפט השלום בעכו, בטענה כי מתקיימת עילת מעצר בדמות מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי חקירה. ביום 1.3.2018 התקיים דיון במעמד המבקש, בסופו הורה בית המשפט השלום על מעצרו עד ליום 4.3.2018.

3. המבקש הגיש ערר על החלטת מעצרו (עמ"י 2601-03-18). ביום 2.3.2018, לאחר דיון, דחה בית המשפט המחוזי את הערר. בית המשפט ציין כי הסיבה היחידה לשחרורו של המבקש הוא אי חוקיות המעצר, וזאת מבלי שנדרש בית המשפט לחומרי החקירה, לקיומה של עילת מעצר ולמסוכנות הנשקפת מן המבקש. משכך, נקבע כי אין בכך כדי למנוע מהמשטרה לשוב ולבקש דיון במעצרו של המבקש לגופו של עניין, שכן שחרור ממעצר בלתי חוקי אינו מבטל את האינטרס הציבורי המחייב לעיתים לעצור חשודים בשל מסוכנותם לציבור.

על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי.

4. המבקש טוען כי משהורה בית המשפט המחוזי על שחרורו ללא תנאים, שגה בית משפט השלום שקבע כי המבקש יעצר מחדש. לטענתו, הדין אינו מאפשר הגשת בקשת מעצר חדשה, וכן לא התקיימו התנאים להגשת בקשה לעיון חוזר במעצר, ולפיכך מעצרו של המבקש אינו חוקי.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה על צרופותיה הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. הלכה היא כי בית משפט זה יענה לבקשת רשות לערור על החלטה בעניין מעצר רק במקרים בהם קיימת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או כאשר ישנן נסיבות פרטניות המצדיקות זאת, דוגמת מניעת עוול קשה, פגיעה שאינה מידתית בזכויות הנאשם, או שגגה ברורה בהחלטת המעצר (ראו: בש"פ 4253/17 דבש נ' מדינת ישראל (18.6.2017); בש"פ 10011/16 יאסין נ' מדינת ישראל (10.1.2017)).

7. בענייננו, הבקשה מתייחסת לנסיבות הפרטניות של המבקש בלבד, ואינה מעלה כל שאלה החורגת מענייני הפרטי. הסוגיות אותן מעלה המבקש נדונו לא אחת בפסיקתו של בית משפט זה, שהכירה באפשרות להורות על מעצרו מחדש של מי שנעצר שלא כדין, וזאת תוך התייחסות לעובדות החדשות, ובהן המעצר הבלתי חוקי (ראו, למשל, בש"פ

11657/05 בן לוי נ' מדינת ישראל, בפסקה 3 (8.1.2006); בש"פ 7721/95 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד מט (4) 166, 170 (1995)). כפי שנפסק, העובדה שאדם היה נתון במעצר בלתי חוקי, אף שיש להביאה בחשבון, אינה שיקול יחיד ומכריע בהחלטה אם להורות על מעצרו, ועל בית המשפט לשקול גם את יתר השיקולים העומדים בבסיס בקשת המעצר (בש"פ 1219/12 אלקריץ נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (14.2.2012)); □ 8892/08 מדינת ישראל נ' ואהבה, בפסקה 9 (29.10.2008)). אשר על כן, לא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט השלום אשר דן בבקשת המעצר לגופה, ומשכך לא נפל פגם גם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.

8. למעלה מן הצורך, אעיר כי גם לגופם של דברים לא מצאתי פגם בהחלטה על מעצרו של המבקש. אכן, לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של מי ששוחרר ממעצרו. ואולם, בנסיבות העניין, בשים לב למסוכנות הנשקפת מהמבקש לנוכח המעשים החמורים אשר מיוחסים לו, בדין הורה בית משפט השלום על מעצרו.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז באדר התשע"ח (4.3.2018).

ש ו פ ט